

dette; hidtil har det ikke været Tilfældet. Og hvis ikke, bliver Spørgsmaalet sluttelig, om han ikke socialt og politisk sætter mere over Styr, end han finansielt og økonomisk tror, at han vil indvinde. Det er et omfattende Apparat, den højtærede Indenrigsminister disponerer over til Administration af Arbejdsløshedsloven. Foruden sit eget Departement er der et Direktorat med to Kontorer, endvidere et Arbejdsnævn med 3 Afdelinger, i hvilke Rigsdagsmænd har Sæde. Naar man læser Cirkulæerne, faar man Indtryk af, at hele dette store Apparat ikke blot har administrativ, men ogsaa en særegen politisk Betydning. Snart er det Indenrigsministeren, der fastsætter Regler i Henhold til Indstilling fra Nævnet, snart er det Nævnet, der fastsætter dem efter Forhandling med Indenrigsministeren, snart er det Arbejdsdirektoratet, der træffer Bestemmelser efter Samraad med Nævnet i Henhold til Indstilling fra Indenrigsministeren. Det ser ud, som om Rigsdagsmændenes Opgave bl. a. er den at være en Art Gidsler for Lovgivningsmagtens Meddelagtighed i den Udførelse af Loven, som den netop havde ment at maatte overlade Administrationen. Det politiske Ansvar for den principielle Afgørelse udvandes med en Smidighed, der maa indgyde den snildeste Aktiemanøvrer Respekt.

Fremfor en Fortsættelse af det vilkaarligt varierende administrative Skøn med tilhørende Forøgelse af Cirkulærestabelen, hvis Indhold for de arbejdsløse fremtræder som en hensynsløs Ubillighed, tror jeg, det vilde være gavnligere, om Lovgivningsmagten aabent indrømmede, at Arbejdsløshedsloven under Hensyn til den foreliggende forviklede Situation trænger til at suppleres og revideres efter klare og faste Retsprincipper. Der er jo intet, Lovgivningsmagten ellers skrider til med større Dristighed end Ændringer og Tillæg til sine egne Love. Det er muligt, at den højtærede Indenrigsministers Cirkulærepolitik er Statsmandsværk, mig forekommer den at være noget nær et Makværk, om hvilket der vel med Tysken maa siges: Das lässt tief blicken, men om hvilket man samtidig, naar man tager Cirkulærerne for sig, fristes til at benytte Walther Ratenaus Ord: Die meisten Staatsmänner denken in Papier, hvilket i hans Mund sikkert ikke er ment som en Ros.

Forespørgeren (Stauning): Efter at vi nu har hørt en Karakteristik af Ministeren ved en af de konservative Ordførere (Holstein), tror jeg det passende

at indskrænke mig til det mindst mulige; jeg er sikker paa, jeg ikke kan gøre det sandere og mere træffende end det ærede Medlem Hr. Holstein, der nu talte. Jeg lykønsker den højtærede Indenrigsminister til den Alliance, hvori han befinder sig.

Det ærede Medlem Hr. Lillelund, som i Gaar talte paa Venstres Vegne, gjorde bebrejdende en Bemærkning til mig om, at jeg skulde have glemt et eller andet, jeg skulde bl. a. have glemt noget, der stod i „Social-Demokraten“, jeg tror den 22. Januar. Jeg maa blot sige, at „Social-Demokraten“s Artikel, som det ærede Medlem sigtede til, og hvori det bebudedes som en Mulighed, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen vilde ophøre, er jo et særdeles godt Vidnesbyrd om den Ansvarsbevidsthed, som „Social-Demokraten“ mener at burde lægge for Dagen overfor Arbejderne. Vi vidste nemlig, hvad det var for en Regering, vi havde for os, og at af den kunde man vente det værste; det er derfor meget naturligt, at „Social-Demokraten“ har fremhævet, at man kunde vente det værste. Og „Social-Demokraten“ har jo desværre faaet Ret. Selv om det er sket ad en Omvej, er vi nu naaet dertil, at Ministeriet har handlet saaledes, som „Social-Demokraten“ den 22. Januar sagde, at Ministeriet vilde handle. Jeg synes derfor egentlig ikke, at der er noget for den ærede Ordfører for Venstre at prale af, ej heller nogen Anledning til at fremsætte den Bebrejdelse, han her fremsatte.

Hvad den højtærede Indenrigsministers Udtalelser angaar, skal jeg i Anledning af den Bebrejdelse, han rettede til mig for, at jeg den anden Gang, jeg havde Ordet, ikke havde sagt noget synderligt nyt, gerne erkende, at det vistnok er rigtigt. Hvad jeg havde paa Hjertet, sagde jeg i alt væsentligt første Gang, og anden Gang svarede jeg den højtærede Minister. I Dag har nu den højtærede Minister igen holdt en meget lang Tale, men der var virkelig heller ingen Nyheder i den Tale. Jeg tror, man paa den højtærede Ministers Tale i Dag kunde anvende, hvad Rasmus Claussen mente, da han sagde: Viel Skrej og megen Wolle.

I Anledning af en Bemærkning, jeg havde gjort om, at med samme Ret, hvormed den højtærede Minister inddrog Arbejdsløshedsunderstøttelsen, kunde han inddrage Sygeunderstøttelsen til de Medlemmer, som var omfattet af Lockouten, sagde den højtærede Indenrigsminister i Dag, at dette med Sygekasserne, det er jo Sagen ganske uvedkommende. Ja, men det er virkelig Arbejdsløshedskasserne ogsaa.